NORAKSTS
Lieta Nr.142185111
1 – 1851 – 11/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2012.gada 4.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējam *M.K.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *A.B.*,
atklātā tiesas sēdē 2011.gada 14.decembrī izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 21.marta lēmuma Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 29.aprīlī saņemts *M.K.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī atbildētājs vai Policijas pārvalde) 2011.gada 21.marta lēmuma Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 11.maija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem konstatējams turpmāk norādītais.

[2.1] 2010.gada 25.novembrī plkst.19.05 Policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA824545 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēja, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 70. un 140.punkta prasības, proti, 2010.gada 25.novembrī ap plkst.18.45 Rīgā, pa Lielvārdes ielu no Biķernieku ielas puses, krustojumā ar Ierīķu ielu, vadot transportlīdzekli DODGE CARAVAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un veicot kreisā pagrieziena manevru, izraisīja sadursmi ar pretējā virzienā taisni braucošo automobili MITSUBISHI CARISMA ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja *J.S.* (turpmāk – Trešā persona). Tādējādi pieteicējs izdarījis administratīvos pārkāpumus, par kuriem atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) $149.^{6}$ panta pirmajā daļā un $149.^{11}$ panta pirmajā daļā.

[2.2] 2011.gada 18.janvārī Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektore pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA824545 (turpmāk arī Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma sodīt pieteicēju, piemērojot viņam naudas sodu Ls 10 apmērā.

[2.3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Policijas pārvaldē, un atbildētājs ar Lēmumu atstāja to negrozītu, bet pieteicēja sūdzību noraidīja.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicējs uzskata, ka pēc Protokola nav identificējama ceļu satiksmes negadījuma vieta, jo saskaņā ar to ceļu satiksmes negadījums ir noticis Rīgā, Lielvārdes un Ierīķu ielas krustojumā, taču dabā šāds ielu krustojums nepastāv un faktiski ceļu satiksmes negadījums noticis Gunāra Astras un Ierīķu ielas krustojumā. Pieteicējs secina, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav pārbaudījis lietas materiālu atbilstību faktiskajai situācijai, kas, izskatot lietu pēc būtības, nav pieļaujams.

[3.2] Pieteicējs norāda, ka pirms sadursmes iebraucis krustojumā pie atļautā signāla un faktiski beidzis krustojuma šķērsošanu saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem brīdī, kad trešās personas automašīna ietriekusies viņa automašīnas aizmugurē. Pieteicējs norāda, ka trešās personas automašīna neatradās krustojumā ne tad, kad pieteicēja automašīna atradās krustojumā, ne arī tad, kad tā uzsāka šķērsot krustojuma pretējās joslas brauktuvi. Trešā persona pirms iebraukšanas krustojumā nav pārliecinājusies, vai tajā esošie transportlīdzekļi ir jau pabeiguši tā šķērsošanu.

[3.3] Pieteicējs uzskata, ka, pieņemot Lēmumu, ir pārkāpts vienlīdzības princips. Protokols sastādīts, pastāvot iespējamam interešu konfliktam, jo trešā persona ceļu satiksmes negadījuma vietā bija Valsts policijas formas tērpā, tādējādi pieteicējs pieļauj iespēju, ka *J.S.* var būt Iekšlietu ministrijas darbinieks. Atbildētājs savos lēmumos šo faktu nemin, bet norāda, ka notikuma vienīgā lieciniece *L.M.* nav atsevišķi izjautājama, jo viņa ir pieteicēja dzīvesbiedre un tādēļ varētu sniegt iepriekš saskaņotas neobjektīvas liecības. Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs pieļāvis būtisku pārkāpumu, neuzklausot visas lietā iesaistītās puses un liecības.

[3.4] Pieteicējs norāda, ka lietas materiālos nav lēmuma par administratīvā akta izskatīšanas termiņa pagarinājumu, kā to paredz LAPK 270.pants, jo 2011.gada 18.janvārī atbildētājs, pieteicēja klātbūtnē pieņemot Lēmumu, iepriekš rakstiski nepaziņoja par Lēmuma izskatīšanas termiņiem.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 16.jūnijā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 27. un 28.lapa)*, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikums netiek atzīts pilnā apmērā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem un transportlīdzekļu vadītāju paskaidrojumiem izriet, ka transportlīdzekļu sadursme notika Ierīķu un Lielvārdes ielu krustojumā, kur kustība tiek regulēta ar luksofora objektiem. Izvērtējot abu transportlīdzekļu vadītāju paskaidrojumus, varēja secināt, ka tie ir savstarpēji pretrunīgi daļā par signālu, kāds dega luksofora objektā brīdī, kad

notika ceļu satiksmes negadījums. Pieteicējs norādīja, ka ceļu satiksmes negadījums notika brīdī, kad trešā persona *J.S.* Lielvārdes un Ieriķu ielu krustojumu šķērsoja pie dzeltenā luksofora objekta signāla. Savukārt trešā persona *J.S.* norādīja, ka ceļu satiksmes negadījums notika brīdī, kad viņš Lielvārdes un Ieriķu krustojumu šķērsoja pie zaļā kustību atļaujošā luksofora objekta signāla.

[4.2] Atbildētājs norāda, ka Lēmumā ir izskaidrots, ka arī *J.S.* Lielvārdes un Ieriķu ielu krustojumu šķērsoja pie dzeltenā luksofora objekta signāla un pie horizontālā ceļa apzīmējuma „stoplīnija" varēja apstāties tikai strauji bremzējot. Tādējādi atbildētājs uzskata, ka *J.S.* varēja rīkoties atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkta prasībām, ko viņš arī darīja.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajos norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Trešā persona uz tiesas sēdi ieradusies nebija un par savu neierašanos nebija arī tiesu iepriekš informējusi.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos dokumentus, tiesa atzina, ka lietu var izskatīt bez trešās personas klātbūtnes, jo lietā esošie materiāli ir pietiekami, kam piekrita arī pieteicējs un atbildētāja pārstāvis.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties pieteicēja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir apmierināms daļēji*.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores 2011.gada 18.janvārī pieņemto Sākotnējo lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{6} panta pirmās daļas un 149.^{11} panta pirmās daļas.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 70. un 140.punkta prasības, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 70.punkts *(noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 30.decembrim)* noteica, ka pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. – transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram. Savukārt šo noteikumu 140.punkts noteic, ka, nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretējā virzienā, kad to atļauj luksofora signāls, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas brauc no pretējā virziena taisni vai nogriežas pa labi.

Saskaņā ar LAPK 149.^{6} panta pirmo daļu par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē brīdinājuma signāla došanas kārtību, transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu desmit latu apmērā. Savukārt saskaņā ar 149.^{11} panta pirmo daļu par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no desmit līdz piecdesmit latiem.

Tādējādi, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.^{6} panta pirmajā daļā un 149.^{11} panta pirmajā daļā ietvertajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka viņš, nogriežoties pa kreisi, nav devis brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītājiem vai ar roku, kā arī nav devis ceļu transportlīdzekļu vadītājam, kuram bija priekšroka.

[9] Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 25.novembrī ap plkst.18.45 pieteicējs vadīja transportlīdzekli DODGE CARAVAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Rīgā, pa Lielvārdes ielu virzienā no Biķernieku ielas puses, un krustojumā ar Ierikļu ielu, veicot kreisā pagrieziena manevru, sadūrās ar pretējā virzienā taisni braucošo transportlīdzekli MITSUBISHI CARISMA ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja Trešā persona.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs, veicot kreisā pagrieziena manevru Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā *(lietas 50.lapa)*, pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 70. un 140.punkta prasības.

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi, tai skaitā, fotouzņēmumi.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[10.1] 2010.gada 25.novembrī noformētais ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ117381, kas cita starp ietver sevī ar ceļu satiksmes negadījuma shēmu *(lietas 51.lapa)*.

[10.2] Pieteicēja 2010.gada 25.novembra paskaidrojums, kurā viņš norādījis, ka minētajā datumā plkst.18.40, braucot ar automašīnu DODGE CARAVAN, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā notikusi sadursme ar citu automašīnu. Braucot pa Lielvārdes ielu, pieteicējs veicis kreiso pagriezienu uz Ierikļu ielu, kad viņa vadītās automašīnas labajā aizmugurējā slieksnī ietriekusies automašīna, kas

braukusi virzienā no Pļavniekiem uz Teiku, ignorējusi dzelteno luksofora signālu un nav ļāvusi pieteicējam pabeigt pagrieziena manevru. Pieteicējs arī norādījis, ka sadursmi izraisījušais autovadītājs pirms luksofora „Stop" līnijas nav samazinājis braukšanas ātrumu, kaut luksoforā jau bija iededzies dzeltenais signāls. Pārējie pretējā braukšanas virzienā braucošie ceļu satiksmes dalībnieki jau bija apstājušies pie „Stop" līnijas, jo luksoforā dedzis dzeltenais signāls *(lietas 40.lapa)*.

[10.3] Trešās personas 2011.gada 25.novembra paskaidrojums, kurā viņš norādījis, ka minētajā datumā ap plkst.18.35 vadījis automašīnu MITSUBISHI CARISMA ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pa Lielvārdes ielu, no Gunāra Astras ielas puses Ierikļu ielas virzienā. Trešā persona braukusi pa labo braukšanas joslu, lai taisni šķērsotu krustojumu, savukārt kreisajā joslā stāvējušas trīs automašīnas, kuras veikušas kreiso pagriezienu uz Ierikļu ielu (Stirnu ielas virzienā). Trešā persona tuvojusies krustojumam ar ātrumu 45 km/h un luksoforā degusi zaļā gaisma, kad no kreisās puses tai priekšā izbraukusi automašīna DODGE CARAVAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kura braukusi pa Lielvārdes ielu no Biķernieku ielas puses un veikusi kreiso pagriezienu uz Ierikļu ielu, kā rezultātā notikusi sadursme *(lietas 42.lapa)*.

[10.4] Deviņi fotouzņēmumi, kas izdarīti 2011.gada 25.novembrī ceļu satiksmes negadījuma vietā *(lietas 49.lapa)*.

[11] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, novērtējot sprieduma iepriekšējā punktā minētos pierādījumus, secina, ka ar tiem ir pierādīts tas faktiskais apstāklis, ka pieteicējs, veicot kreisā pagrieziena manevru Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā, nav pārliecinājies par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki un nav devis ceļu Trešās personas vadītajam transportlīdzeklim, kuram bija priekšroka. Vienlaicīgi tiesa arī secina, ka ar sprieduma iepriekšējā punktā minētajiem pierādījumiem nav pierādīts tas faktiskais apstāklis, ka pieteicējs, Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā nogriežoties pa kreisi, nav devis brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītājiem vai ar roku. Pie šādiem secinājumiem tiesa nonāca sekojošu apsvērumu dēļ.

[11.1] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē pretrunu starp pieteicēja un Trešās personas paskaidrojumos norādīto attiecībā par gaismu (signālu), kāda degusi luksoforā brīdī, kad krustojumā iebraucis Trešās personas vadītais transportlīdzeklis. Proti, vai luksoforā degusi zaļā gaisma, kā to norādījusi Trešā persona, vai arī dzeltenā gaisma, kā to norādījis pieteicējs. Tomēr, pat pieņemot, ka luksoforā degusi dzeltenā gaisma, saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 65.punktu Trešā persona drīkstēja turpināt ceļu, neapturot transportlīdzekli pie „Stop" līnijas, ja pie tās transportlīdzekli apturēt varēja tikai strauji bremzējot. Līdz ar to Trešajai personai bija tiesības turpināt ceļu, neapturot transportlīdzekli, un šķērsot krustojumu arī pie luksoforā degošās dzeltenās gaismas.

[11.2] Ceļu satiksmes noteikumu 143.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, kas iebraucis krustojumā, kad to atļāva luksofora signāls, no krustojuma iecerētajā virzienā jāizbrauc neatkarīgi no tā luksofora signāla, kas uzstādīts pirms izbraukšanas no krustojuma. Tātad minētā tiesību norma atļauj transportlīdzekļa vadītājam, kas iebraucis krustojumā, pabeigt manevru arī tad, kad luksoforā jau iedegusies sarkanā gaisma. Tomēr, ja šis manevrs ir nogriešanās pa kreisi, saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 140.punktu transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas brauc no pretējā virziena taisni vai nogriežas pa labi. Pie tam saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 70.punktu pirms jebkura manevra, tai skaitā nogriešanās pa kreisi, transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam, kas bija iebraucis Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā, bija tiesības pabeigt kreisā pagrieziena manevru pie luksoforā degošās dzeltenās gaismas, tomēr pirms pabeigt šo manevru viņam vajadzēja pārliecināties, ka netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un bija jādod ceļš Trešajai personai, kas brauca no pretējā virziena taisni. Tomēr konstatētās sekas – sadursme starp pieteicēja un trešās personas transportlīdzekļiem – liecina par to, ka pieteicējs ne tikai nebija devis ceļu Trešās personas vadītajam transportlīdzeklim, bet arī pirms pabeigt nogriešanās pa kreisi manevru nebija pārliecinājies, ka tas netraucēs Trešās personas vadītā transportlīdzekļa kustību, tātad nebija pārliecinājies par ceļu satiksmes drošību.

[11.3] Vienlaicīgi no lietā esošajiem pierādījumiem tiesa nekonstatē, ka pieteicējs, Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā nogriežoties pa kreisi, nav devis brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītājiem vai ar roku. Uz šādu prasību neievērošanu no pieteicēja puses lietā nav pat norādes.

[11.4] Attiecībā par pieteicēja norādi, ka Trešā persona pirms iebraukšanas krustojumā nav pārliecinājusies, vai tajā esošie transportlīdzekļi ir jau pabeiguši tā šķērsošanu, tiesa savukārt norāda, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 6.punktu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Tādēļ Trešajai personai, ievērojot jau iepriekš minētos Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkta nosacījumus, bija tiesības gan iebraukt, gan šķērsot krustojumu, gan arī paļauties uz to, ka pieteicējs rīkosies atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 70. un 140.punkta prasībām. Tātad tieši Trešā persona varēja paļauties, ka pieteicējs, pirms pabeigt kreisā pagrieziena manevru, pārliecināsies vai netraucēs krustojumā taisni braucošajiem transportlīdzekļiem.

[12] Ņemot vērā sprieduma 10.punktā minētos pierādījumus, kā arī sprieduma iepriekšējā punktā norādīto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā ir pierādīts, ka pieteicējs 2010.gada 25.novembrī ap plkst.18.45 Rīgā, vadot transportlīdzekli DODGE CARAVAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un veicot kreisā pagrieziena manevru Lielvārdes un Ierikļu ielu krustojumā, izraisīja sadursmi ar pretējā virzienā taisni braucošo transportlīdzekli MITSUBISHI CARISMA ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja Trešā persona. Līdz ar to tiesa arī atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka

pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 70. un 140.punkta prasības un izdarījis LAPK 149.[11] panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Vienlaicīgi, ņemot vērā to, ka izskatāmajā lietā nav pierādīts tas faktiskais apstāklis, ka, minētajā laikā un vietā nogriežoties pa kreisi, pieteicējs nav devis brīdinājuma signālu ar transportlīdzekļa gaismas virzienrādītājiem vai ar roku, tiesa arī atzīst, ka izskatāmajā lietā nav konstatējams LAPK 149.[6] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs. Konkrēti, nav konstatējama minētā pārkāpuma objektīvā puse – noteikumu, kuri reglamentē brīdinājuma signāla došanas kārtību, pārkāpšana. Tādējādi Lēmums šajā daļā ir atceļams, bet lietvedība saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[6] panta pirmās daļas ir izbeidzama.

[13] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem *(pirmā daļa)*. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus *(otrā daļa)*.

Saskaņā ar LAPK 149.[11] panta pirmo daļu par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no Ls 10 (desmit latiem) līdz Ls 50 (piecdesmit latiem).

Pieteicējam piemērota minimālā LAPK 149.[11] panta pirmajā daļā paredzētā sankcija – naudas sods Ls 10. Līdz ar to naudas soda apmērs atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi). Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi pieteicējam piemērotais naudas sods Ls 10 apmērā ir atzīstams par pamatotu un atbilstošu viņa izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[14] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 21.marta lēmums Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" ir pamatots un tiesību normām atbilstošs daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[11] panta pirmās daļas, bet daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[6] panta pirmās daļas nav tiesisks un ir atceļams. Tādējādi pieteicēja pieteikums ir apmierināms daļēji.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *M.K.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 21.marta lēmuma Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" atcelšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 21.marta lēmumu Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" **daļā** par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[6] panta pirmās daļas un izbeigt šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 21.marta lēmumu Nr.1366 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA824545" **daļā** par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[11] panta pirmās daļas, kā arī par naudas soda Ls 10 apmērā uzlikšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 4.janvārī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2012.gada 4.janvārī